

Kritik/bekymringspunkter vedr. forældreansvarsloven.

Vi har kort beskrevet sager, som vi har kendskab til, hvor vi må undre os over de afgørelser der er blevet truffet.

I forlængelse af det må vi udtrykke bekymring over, at der i sager, hvor den ene forældre har været udsat for vold fra den anden forælder, kan dømmes til fælles forældremyndighed. Vores erfaring siger os, at det, i så godt som alle tilfælde, hvor vold har været en del af et parforhold, er umuligt at indlede et samarbejde omkring de ting, som forældreansvarsloven præciserer, når der dømmes til fælles forældremyndighed.

Det fremgår af vejledningens afsnit 2.4.1, at der kan dømmes til fællesforældremyndighed, såfremt forældrene kan håndtere evt. uenigheder på en sådan måde, at det ikke går ud over barnet. Vores erfaring er, at kvinder der har ophold på Krisecenter har levet i forhold, hvor uenigheder håndteres på en yderst uacceptabel måde, nemlig med vold. Det må antages at gå ud over barnet, hvis forældrene efter samlivsophævelse skal nå til enighed om væsentlige beslutninger. Uden at skulle komme nærmere ind på de mekanismer der gør sig gældende i et voldeligt parforhold, må vi kraftigt fraråde, at der dømmes til fælles forældremyndighed når en part er/har været voldelig.

Det fremgår ligeledes af afsnit 2.4.1, at: "*ophævelse af den fælles forældremyndighed kan komme på tale i sager, hvor den ene forælder har udøvet vold eller lignende mod den anden forældre, barnet eller anden i familien, idet voldsudøvelsen kan påvirke familien som helhed i en sådan grad, at det ikke kan antages at være i barnets interesse, at der i disse situationer skal dømmes til fortsat fælles forældremyndighed.*"

Som det fremgår af et af de eksempler vi har beskrevet, har vi kendskab til i hvert fald en sag, hvor der er dømt til fælles forældremyndighed, selvom der har været vold i familien inden samlivsophævelse. Vi er af den opfattelse, at der er brug for en præcisering af

hvorvidt, volden skal have fundet sted efter at forældrene er blevet dømt til fælles forældremyndighed, eller om vold i parforholdet inden samlivsophævelse, og dermed behov for fastsættelse af forældremyndighed, er omfattet af forældreansvarsloven.

Vedr. samarbejdschikane, som er beskrevet i vejledningens afsnit 2.2 vurderer vi, at der ligeledes er behov for en præcisering af, hvad der betragtes som samarbejdschikane. Vi må til stor undren konstatere, at ophold på et krisecenter i, i hvert fald et kendt eksempel, af dommeren er blevet betragtet som samarbejdschikane, der dermed har dømt forældremyndighed til faderen. Uden at vi har et stort kendskab til den konkrete sag, må vi konstatere, at dette nye aspekt i sager om forældremyndighed, gør det overordentligt svært for os som fagpersoner, at råde kvinderne til, hvordan de skal forholde sig til samvær. Ofte kommer kvinderne jo direkte fra et forhold og er dermed "retsløse", hvis de udleverer deres barn til samvær, fordi der ikke er truffet afgørelse om samvær fra statsforvaltningen. Faderen kan derfor beholde barnet efter samvær og kvinden har ingen rettigheder til at få barnet udleveret. Dette er naturligvis en retsstilling der går begge veje, men vores erfaring er fra arbejdet med kvinderne.

De lange ventetider i Statsforvaltningen er med til at gøre tiden på krisecenter yderligere usikker, både for kvinder og børn, idet der normalt går mellem 4 og 6 uger før der bliver indkaldt til første møde efter at der er indgivet anmodning om fastsættelse af samvær og forældremyndighed. Det samme gælder for fastsættelse af midlertidig forældremyndighed.

Når der er henvist til vejledningen er det VEJ nr. 9859 af 06/09/2007, offentliggørelsesdato 06-09-2007, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Med venlig hilsen

Personalet på Kvindehuset, Kolding Krisecenter.